

ת"פ 13542/04/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד מחמד אבו השהש (עציר)-נדון, אחמד אלחדור (עציר)-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 13542-04-21 מדינת ישראל נ' אבו השהש(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

בעניין: מדינת ישראל-תביעות נגב

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד רמה קלימי

נגד

1. מחמד אבו השהש (עציר)-נדון

2. אחמד אלחדור (עציר)-בעצמו

הנאשמים ע"י ב"כ עו"ד איחסן ווהבי

גזר דין

רקע

1. ביום 21.6.21, הורשע הנאשם על-יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום המתוקן אשר הוגש נגדו ונגד נאשם 1, בביצוע עבירות של **קשירת קשר לעשות פשע** על פי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) ובעבירת **ניסיון גניבת רכב** על פי סעיף 413ב לחוק עם סעיף 25 לחוק.

הנאשם שבפניי הוא נאשם 2 בכתב האיום.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית הרלוונטיות ל**נאשם 2** עולה כי במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק עובר לתאריך 30.3.21 קשרו הנאשמים קשר יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") לבצע עבירת פשע בכך שקשרו להיכנס לישראל, לפרוץ לרכב ולגנוב רכב.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 30.3.21 בשעות הבוקר, נכנסו הנאשמים והאחר לישראל ברכב, שלא דרך מעבר גבול חוקי, דרך שטח 'הג'ימבה' בסמוך ליישוב ערד כשהם מצוידים במחשב רכב ובשלט אוניברסלי לפתיחת רכבים.

בשעה 04:00 או בסמוך לכך, בחנייה ברחוב גולומב 16 בבאר שבע (להלן: "המקום") הנאשם 1 שבר את החלון המשולש ברכב מסוג מאזדה ל.ז 2342576 בחלון הדלת האחורית הימנית של הרכב והנאשם 2 ניגש לרכב עם מחשב רכב. זאת עשו בכוונה לבצע גניבה.

טענות הצדדים לעונש

3. ביום 5.7.21 נשמעו הטיעונים לעונש, המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב [במ/1].
4. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות אותן ביצע הנאשם, בהם זכות הקניין ותחושת הביטחון האישית וכן העבירות גניבת הרכב שלשיטתה הפכו למכת מדינה. כן טענה כי אירועים מהסוג אותו ביצע הנאשם לא אחת מתדרדרים לכדי אלימות של ממש היה ובעל הרכב יבקש למנוע את גניבת רכבו או את הימלטות של הנאשם.
5. באשר למדיניות הענישה הנוהגת הפנתה המאשימה למספר גזרי דין:
 - א. רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מ"י**, בו נדחתה בקשה רשות ערוער של נאשם שהורשע בעבירות ניסיון גניבת רכב, גניבה, איומים ונהיגה ללא רישיון. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.
 - ב. עפ"ג 31602-02-19 **אלגראביעה נ' מ"י**, בו נדחו ערעורים של נאשמים שהורשעו בעבירה אחת של גניבת רכב, סיוע לפריצה וגניבה מרכב. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 13 ל-25 חודשי מאסר בפועל.
 - ג. ע"פ 7078-03-13 **מ"י נ' געאפרה**, בו נדון נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ניסיון וגניבת רכב וגניבה מרכב ל-20 חודשי מאסר.
 - ד. ת"פ 10042-12-15 **מ"י נ' אבו סבילה**, בו נדון נאשם שהורשע בעבירות של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון. בית המשפט קבע מתחם של 9-24 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל.
 - ה. ת"פ 15195-12-17 **מ"י נ' מוסא**, בו נדון נאשם שהורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, חבלה במזיד ברכב וגניבת רכב. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל.
 - ו. ת"פ 23830-05-13 **מ"י נ' כארים אשויכיה**, בו הורשע נאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התחזות במטרה להונות, הפרעה לשוטר וניסיון גניבת רכב, נקבע מתחם של 10-30 חודשים.
6. לאור כל האמור, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה שבוצעו תוך קשירת קשר עם אחרים, תכנון מוקדם, הצטיידות באמצעים לביצוע העבירה, הגעה בשעת לילה מאוחרת, עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל.
7. המאשימה ציינה, כי בעניינו של נאשם 1 מדובר בעבירות חמורות יותר, ולכן העונש אליו הגיעו הצדדים במסגרת הסדר טיעון חמור יותר.
8. בתוך המתחם, ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם נעדר עבר פלילי.
9. לסיכום, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם שהוצג, מאסר מותנה מרתיע,

וקנס. במעמד הדיון הבהירה המאשימה, כי חרף הטיעון הכתוב היא אינה עותרת לפסילת רישיון בנוגע לנאשם זה.

10. **ב"כ הנאשם** טען כי המחלוקת מצדו היא ביחס לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים עליהם עמדה המאשימה ועל אשמו של הנאשם שבסופו של יום, לשיטתו, הם אלו הקובעים את מתחם העונש הראוי.

11. נטען כי לטעמו מתחם העונש צריך להתחיל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וצירף פסיקה לתימוכין:

רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.18) - שם אושר עונש של 13 חודשי מאסר בגין עבירה של גניבת רכב. באותו מקרה לנאשם עבר פלילי מכביד ונקבע כי ברקע לביצוע העבירה התמכרות של הנאשם.

ת"פ 27354-109-14 **מדינת ישראל נ' שהאב** (20.10.15) - נאשם אשר הורשע בשני תיקים אשר צורפו בעבירות של ניסיון גניבת רכב, היזק לרכוש והפרת הוראה חוקית. הנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר מותנה וענישה נלווית.

ת"פ 39283-04-15 **מדינת ישראל נ' טהה** (14.6.17) - נאשם אשר הורשע בגניבת רכב והחזקת כלי פריצה. נאשם אשר עבר הליך טיפולי, נדון ל-4.5 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

ת"פ 57279-01-12 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (26.06.13) - שני נאשמים אשר הורשעו בעבירת גניבת רכב וסיוע לגניבה. על נאשם 1, ללא עבר פלילי נגזרו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

ת"פ 38855-07-11 **מדינת ישראל נ' פארס** (24.6.12) - נאשמת אשר הורשעה בעבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת רכב ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. נדונה ל-6 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית.

12. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי בשונה מהפסיקה אשר הפנתה אליה המאשימה, חלקו של הנאשם הוא הפחות בחומרתו. נטען כי חלקו מתמצה בכך שהוא ניגש לרכב עם מחשב, שלדברי בא כוחו קיבל מאחר, לאחר שנאשם 1 הוא זה ששובר את שמשת הרכב.

13. נטען כי הנאשם נעצר במקום האירוע וכי הוא לא ברח ובכך מסתיים חלקו. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם שלולא עבירת הקשר, המחלוקת הייתה האם הפעולה שעשה רחוקה משלב ההכנה ונושקת לשלב הניסיון. נטען כי העבירה המוגמרת לא בוצעה וכל הנזק שנגרם הוא ניפוץ שמשת החלון.

14. עוד נטען כי הפסיקה אשר הוצגה על ידי המאשימה חמורה מענייננו ותומכת במתחם לו טוענת ההגנה.

15. כן נטען כי יש להתייחס לעקרון אחדות הענישה. על נאשם 1 שהורשע גם בכניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון, תקיפת שוטרים ונהיגה פוזת, הוטלו 18 חודשי מאסר, בהסכמת המאשימה. משכך, עונש של 10 חודשים לו עותרת המאשימה אינו מתאים.

16. ביחס לנסיבות האישיות של הנאשם נטען כי מדובר באדם נשוי, אשר נולד לו תינוק שטרם הספיק לראותו בשל מעצרו. עוד נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, מהרגע הראשון בחקירה לקח אחריות על מעשיו, התחרט וסיפר על חלקם של האחרים. נמסר כי טרם מעצרו עבד בשיפוצים באזור דימונה. צוין כי הנאשם עצור מיום 30.3.21

ובשל הנסיבות אשר פורטו ביקש ב"כ הנאשם שבית המשפט יסתפק בתקופת המעצר אותה ריצה הנאשם, בשל כך שלא הייתה לו חלופה.

17. **הנאשם** בדבריו האחרונים מסר כי הוא מצטער על שעשה וביקש להצטער באופן אישי בפני בית המשפט. ביקש לשוב לביתו על מנת שיוכל לראות את בנו הקטן שטרם ראה מיום היוולדו. ביקש סליחה וכי לא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

18. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

19. אין צורך להכביר במלים על חומרת העבירות שביצעו הנאשמים. עבירות גניבות הרכבים והגניבה מתוכם הוגדרו זה מכבר כ"מכת מדינה". ראו לעניין זה את: רע"פ **דבארי נגד מדינת ישראל** (14/03/18): בו נקבע כי עבירת גניבת כלי רכב היא עבירה בעלת חומרה יתרה, וכי "**גניבת כלי רכב הפכה להיות מכת מדינה**". כמו כן, ברע"פ 9269/17 **אבו עישא נגד מדינת ישראל** (15/01/18) צוין כי: "**פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקוט בענישה מחמירה במקרים אלו ...**".

20. עבירת המבוצעות במסגרת קשר פלילי הן בעלות חומרה יתרה, בפרט כמדובר בפעילות מתוכננת מראש, הכוללת הצטיידות. קיימת חומרה נוספת בכך שלצורך ביצוע העבירה נכנסו הנאשמים שלא דרך מעבר גבול רשמי.

21. לקחתי בחשבון, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה פחות משל נאשם 1.

22. כמו כן, בסופו של יום הרכב לא נגנב והנאשם הורשע בעבירת ניסיון בלבד. הנזק שנגרם מתמצה בשבירת החלון, פעולה אותה ביצע נאשם 1.

23. לאור האמור, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא בעוצמה בינונית.

מדיניות הענישה הנוהגת

24.

עיינתי בפסיקה אשר הפנו אליה הצדדים, אכן הפסיקה אליה הפנתה המאשימה כוללת עבירות חמורות יותר והנסיבות המפורטות בהן אינן דומות לנסיבות בתיק דנן ומכאן שנוצר קושי משמעותי להיענות למתחם אליו עתרה. להלן תובא פסיקה נוספת:

א. רע"פ 8054/16 **חזוט נגד מדינת ישראל** (27.12.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע מספר עבירות של גניבת רכב ועבירת סיוע לגניבת רכב. בית משפט השלום בבאר שבע הטיל על הנאשם, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי לפניו משורת הדין ועל שאף גזר דינו של בית משפט קמא מעוגן ומבוסס, לאור ההליך הטיפולי שעבר הנאשם ניתן להקל בעונשו של הנאשם, ומשכך קבע כי רכיב המאסר בפועל יקוצר ל-7 חודשים.

ב. רע"פ 867/16 **אבו מוסא נגד מדינת ישראל** (19.9.16) נדחתה בקשת הערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת סיוע לגניבת רכב, קשירת קשר לביצוע פשע והכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, 7 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל במצטבר אך בחופף זה לזה, 2 מאסרים מותנים אשר היו תלויים ועומדים כנגד הנאשם.

ג. רע"פ 7577-17 **נסיראת נ' מדינת ישראל** (24.12.17) הנאשם הורשע בפריצה לרכב וגניבתו והעברתו לשטחים וכן הורשע בנהיגה בזמן פסילה ללא רישיון. אושר מתחם של 9-18 חודשים לעבירות הרכב ונקבע מתחם נפרד לעבירות הנוספות.

ד. רע"פ 1052-17 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (12.3.17) הנאשם הורשע בגניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. הנאשם גנב מפתחות רכב בעזרתם נכנס לרכב וגנב אותו. הנאשם נתפס במחסום בדרכו לשטחים. נקבע מתחם של מספר חודשי מאסר ועד מעל לשנת מאסר.

ה. ת"פ 10983-12-10 **מדינת ישראל נ' אבו סנינה** (09.09.13) שני נאשמים אשר פרצו לרכב, השניים שברו את חלון הרכב ולאחר שנכנסו לתוכו שברו את מתג ההתנעה והניעו את הרכב באמצעות החוטים. בהמשך, נתקלו בעובדי חברת איתורן ואז נטשו את הרכב וברחו. נדונו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי.

25. מכל המקובץ לעיל, סבורני, כי מתחם הענישה ההולם לעבירה שביצע הנאשם בנסיבות המתוארות נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לקחתי בחשבון כי הנאשם הודה בכתב האישום, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

עוד לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. כן הבאתי בחשבון גם את תקופת המעצר וההשפעה על משפחתו וכי טרם ראה את בנו התינוק שנולד בעת מעצרו.

27. לקחתי בחשבון את הצורך בהרתעת הרבים מפני הקלות שבביצוע עבירות הגניבה, במיוחד על ידי האמצעי הטכנולוגי בו התכוון הנאשם להשתמש.

שיקולי אחידות הענישה:

28. שיקול מרכזי בקביעת העונש המתאים במקרה זה הוא העונש אשר הוטל על נאשם 1. קשה לקבל את עמדתה העונשית של המאשימה בפניי בשים לב לעונש המוסכם שהוטל על נאשם 1 במקרה זה. נאשם 1, שכאמור חלקו בעבירת הרכוש היה גדול יותר, הורשע בנוסף גם בכניסה לישראל שלא כחוק, בנהיגה ללא רישיון ובעיקר - בנהיגה פוחזת ובתקיפת שוטרים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, נאשם 1 תקף שוטר שהגיע למקום בכך שהיכה בו באגרופים ונשך את ידו. לאחר מכן ברח מהמקום ולאחר ששוטרים חסמו את דרכו, האיץ את מהירות נסיעתו, נגח את רכב השוטרים, לאחר מכן המשיך בהימלטות, עלה על מדרכה ופגע שוב ברכב השוטרים ונעצר לאחר מרדף רגלי.

29. משמעות עתירת המאשימה לעונש בתיק שבפניי היא, כי המאשימה מייחסת חומרה רבה יותר לניסיון הגניבה בנסיבות המיוחדות לנאשם 2 מאשר ליתר העבירות החמורות מאד שבוצעו על ידי נאשם 1. בכל הכבוד, לא אוכל לקבל עמדה עונשית זו, המעמידה את חשיבות הפגיעה ברכוש, שאינה ברף הגבוה, מעל לעוצמת הפגיעה בשלומו של אדם, בגופו ובפגיעה בסדר הציבורי, בשלטון החוק ובחובה להגן על השוטרים בעת מילוי תפקידם.

30. בית המשפט סמוך ובטוח, כי בהחלטתה להסתפק בעונש שהוטל על נאשם 1 שקלה המאשימה את מכלול השיקולים הרלוונטיים. אך במקרה כזה, עונשו של נאשם 2 צריך להיגזר מן העונש שהוטל על נאשם 1 ולא לחרוג ממנו באופן שאינו מתיישב עם מערך הערכים המוגנים ועוצמת הפגיעה בהם.

סוף דבר:

31. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.
- ד. קנס בסך ₪ 1,000 או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.9.21.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' אב תשפ"א, 11 יולי 2021, במעמד הצדדים.